

N:o 104.

Af herr **J. A. Westerberg**, om befrielse för dissenters och judar från skyldighet att deltaga i byggande och underhåll af kyrka och ecklesiastika boställen.

Hänvisande till den motivering, som förefinnes i en af mig denna dag ingifven motion, som afser befrielse för dissenters och judar från skyldighet att deltaga i aflöning till statskyrkans presterskap i lika omfattning som statskyrkans egna medlemmar, tager jag mig friheten påpeka följande:

En del af den skatt, som utgår till statskyrkan, användes till omkostnader för dess kyrkobyggnader jemte dessas underhåll, och drabbar i påfallande grad tungt dem, som ofta med känbar uppoffring uppfört sina egna predikolokaler eller hyra dylika, och derigenom i samma mån minskat behovet af ökadt utrymme inom kyrkorna med dervid förknippade stegrade utgifter.

Till belysning häraf vågar jag framhålla huru i Göteborg, med 106,000 invånare, kyrkor och andra predikolokaler, som stå vid sidan om eller utanför statskyrkan, tillhopa rymma omkring 20,000 personer, deraf i kyrkorna cirka 12,000 och i de öfriga ofvan angifna lokalerna cirka 8,000 personer, utvisande sålunda redan nu det afsevärda förhållandet af 3 till 2. Motstycken härtill saknas nog ej annorstädes i vårt land.

På grund af hvad jag äran anföra tager jag mig friheten föreslå, att Riksdagen täcktes besluta,

att ur statskyrkan lagligen utträdda dissenters och judar — som sjelfva uppföra egna eller förhyra lokaler för sina andaktsöfningar — befrias från vidare deltagande

i byggandet och underhåll af kyrkor och boställen för statskyrkans och dess tjenares behof.

Jag anhåller om remiss till lagutskottet, hvilket må föreslå den förändring af gällande lagbestämmelser som föranledes af ett godkännande af mitt framställda förslag.

Stockholm den 27 januari 1893.

J. A. Westerberg.